

helt liv. Her har jeg bemærket, at hver gang fanterne bare ser et glimt af frihed, gør det et voldsomt indtryk på dem, og det vækker håb om en ny fremtid. Jeg tror i virkeligheden, det var det billede, vi blev præsenteret for i går af Dansk Folkeparti.

Det eneste, jeg synes er spændende fra nu af, er, at jeg formoder, at dette her afføder en samtale mellem finansministeren og Dansk Folkepartis folketingsgruppe. Jeg tror, at temaet for samtalen vil være følgende: Dansk Folkeparti vil understrege, at det er nu ikke så nemt med alle de ting, vi har lovet, når vi slet ikke må udføre nogen af dem. Folk bebrejder os rundtomkring i landet: Hvorfor gør I ikke noget? Og vi kan kun svare: Vi er voldsomt klemte.

Det tror jeg Dansk Folkeparti vil indlede med at sige til finansministeren, og så tror jeg, finansministeren vil svare som følger: I må tænke fuldstændig frit i Dansk Folkeparti. I må sige alt, hvad I vil, i forsamlingshusene, I må skrive de artikler, I vil, i aviserne, og I må endda gå på tv med jeres standpunkter. Men det må aldrig nogen sinde få konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Først vil jeg sige til Socialdemokratiets ordfører, at jeg kom faktisk ind på, hvorfor vi fremsatte forslaget, og hvorfor vi trak det tilbage; det var økonomien, der lå til grund for det. Men ellers vil jeg sige mange tak for de pæne ord, og Dansk Folkeparti er da villig til at se på, om vi kan samarbejde om gode sociale forslag, også med Socialdemokratiet.

Så må jeg sige, at jeg ved snart ikke, hvad jeg skal sige til hr. Villy Søvndal, for jeg synes egentlig, det er rimelig latterligt. Det handler jo om, at rønnebærrene er blevet sure. SF tåler ikke, at Socialdemokratiet pludselig har indflydelse på, at vi kommer med nogle gode sociale forslag.

Kl. 18.40

Nu håber jeg ikke, at jeg overskrider grænsen for takt og tone her i Folketinget, men jeg må spørge hr. Villy Søvndal, om SF ikke burde tage navneforandring til f.eks. SM, hvis hr. Villy Søvndal ved, hvad det betyder. I de sidste par dage lange, lange debatter har Socialistisk Folkeparti været flittige brugere af ord som klø, smæk, røde kinder og svingen med den verbale pisk. Jeg synes ærlig talt, det er ved at være lidt trættende at høre på. Vi er voksne mennesker,

det er ikke nogen børnehave, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil da gerne takke for tilsagnet fra Dansk Folkeparti om, at de nu er voksne mennesker. Set med mine øjne må det jo betyde, at vi kan regne med, at Dansk Folkeparti i fremtiden står ved det, de mener, og også ved det, de siger.

I denne omgang har vi set som en positiv ting, at vi nu har fået regeringen til at acceptere det, Dansk Folkeparti har ment, men jeg vil godt spørge, som jeg også spurgte i mit sidste indlæg: Betyder det, at Dansk Folkeparti nu også i gerning – ikke kun i ord, men i gerning – vil stå ved det, man siger? Kan vi forvente fremover, at de ting, man siger, man går ind for, også er noget, man vil stemme for? Når man selv har fremsat et forslag, er det jo lidt af et paradoks, at man her i Folketingssalen stemmer imod sit eget forslag, men det er heldigvis ikke så tit, det sker.

Vil det sige, at Dansk Folkeparti nu vil have en socialpolitisk profil og siger: Det, vi har sagt tidligere, vil vi også stemme for? Det ville være ret interessant, og det ville være nytænkning.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil sige til Socialdemokratiets ordfører, at jeg synes faktisk, at Dansk Folkeparti her i det første halve år har haft indflydelse på ret så mange ting. Jeg kunne nævne hele listen af gode ting, vi har været med til at indføre: penge til hospitaler, penge til løft på ældreområdet, efterlevelsessen, ledsageordning, og jeg kunne blive ved. Og selvfølgelig vil Dansk Folkeparti fortsat arbejde for, at de svage, de ældre og de handicappede får bedre forhold.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.